Κυριακή Θ' Λουκά: Ερμηνεία του Ευαγγελίου και Ομιλία περί αιφνιδίου θανάτου, και πώς δυνάμεθα φυγείν αυτόν (Αρχιεπίσκοπος Αστραχάν και Σταυρουπόλεως Νικηφόρος Θεοτόκης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Νοεμβρίου, 2012

Παραβολή του άφρονος πλουσίου *(Λουκ. 12, 16-21)*

Από την ερμηνεία:

- Γιατί ο Θεός ευδόκησε, η χώρα του κακού και διεστραμένου πλουσίου, να καρποφορήσει πλήθος παντοίων και καλών καρπών;

- Τί κακά προξενεί ο πλούτος;

- Η πλεονεξία πάθος ακόρεστον. Ο πλεονέκτης όσο συνάγει τόσο περισσότερο επιθυμεί!

- Είναι δικά του τα αγαθά που θέλει να απολαύσει ο πλούσιος;

- Γιατί ανακηρύττει ο Θεός τον πλούσιο άφρονα;

- Γιατί ο Θεός λέγει "απαιτούσιν" (την ψυχή σου) και όχι "απαιτώ";

Από την ομιλία:

- Φοβερός ο αιφνίδιος θάνατος. Μετά θάνατον ούτε ο ενάρετος μεταβάλλεται από την αρετή στην αμαρτία, ούτε ο αμαρτωλός από την αμαρτία στην αρετή. Όπως και αν ευρεθεί ο άνθρωπος στην ώρα του θανάτου έτσι και διαμένει.

- Όταν προ του θανάτου ο φιλάνθρωπος Θεός στέλνει ως άγγελον βαρύτατη ασθένεια, τότε αυτή βοά: Άνθρωπε, ετοίμασε τον εαυτό σου για την μέλλουσα ζωή και για το εκεί φοβερό κριτήριο. Οι πόνοι και η βάσανος της αρρώστιας και ο φοβερός φόβος του θανάτου την σκληρή καρδιά πολλές φορές κάμπτει. Τότε αισθάνεται ο άνθρωπος ότι χωρίζεται από του κόσμου, τότε βλέπει ότι σε τίποτα δεν τον ωφελεί ούτε ο πλούτος ούτε η δόξα ούτε όλα τα αγαθά του κόσμου.

- Όταν προ του θανάτου ο άνθρωπος είναι υγιής και εύρωστος και αμαρτάνων, μετά όμως από μια στιγμή άλαλος και αναίσθητος, ποιά ελπίδα τότε σωτηρίας; Πού επιστροφή;

- Ο Θεός ως εξουσιαστής και δεσπότης και της στάσεως και της κινήσεως και των νόμων και των ιδιωμάτων της φύσεως, και αυτής της φύσεως και των κτισμάτων πάντων δημιουργός και παντοδύναμος, κινεί και μεταβάλλει τα πάντα και ποιεί όσα θέλει και καθώς θέλει και βούλεται.

- Κάθε συμφορά, κάθε θλίψη και κάθε κακό όταν έλθει εξαίφνης γίνεται βαρύτερο και θλιβερότερο. Όταν έχει ο άνθρωπος προϋπάρχουσα είδηση του κακού, εάν μεν είναι το κακό φευκτόν, ή φεύγει αυτό παντελώς, ή με κάποιο τρόπο το κάνει μετριώτερο. Εάν δε άφευκτον, προετοιμάζει την καρδιά του για την υποδοχή του.

- Όταν προγνωρίζουμε τον θάνατον δια της μετανοίας και εξομολογήσεως απαλλασσόμαστε από το βαρύ φορτίο των αμαρτημάτων μας, καθησυχάζουμε της συνηδείσεως τον έλεγχο και διώχνουμε τον υπέρμετρο φόβο τής αιωνίου κολάσεως. Μεταλαβόντες δε των αγίων μυστηρίων, συνενούμεθα με τον σωτήρα Ιησού Χριστό.

- Όχι όμως μόνο αγνοούμε την ώρα τού θανάτου αλλά και το είδος του.

- Γιατί όμως ο Θεός ηθέλησε να μην γνωρίζουμε την ώρα του θανάτου μας;

Διαβάστε την ερμηνεία και τον λόγο από το "Κυριακοδρόμιο των τεσσάρων Ευαγγελιστών", του Νικηφόρου Θεοτόκη (τόμ. 2ος, σελ. 98 - Έκδοσις 1840), πατώντας εδώ